

MUSIC IS MY LIFE

V dalším díle fotografického seriálu MUSIC IS MY LIFE se fotograf Dereck Hard vydává do světa Jamese Colea – jedné z nejvýraznějších osobností českého rapu. Umělce, pro kterého hudba nikdy nebyla trendem, ale životní nutností. Tentokrát jsme se potkali v Barrandovských ateliérech, v hudebním studiu, kterému se říká Arabela. Proč?

Protože se tady dabovala legendární stejnojmenná seriálová pohádka. James Cole tu tvoří v prostoru, který je mu blízký – klidný, soustředěný, bez zbytečných kulis. Jeho hudba je syrová, osobní, velmi zábavná a postavená na zkušenosti. Texty nejsou pózou, ale záznamem myšlenek a stavů, které vznikají často v právě tomto nahrávacím studiu. Vítejte v jeho světě, kde se historie setkává se současností.

TEXT A FOTO: MATĚJ DERECK HARD PRO OSA

Co pro tvůj život znamená hudba?

MUSIC IS MY LIFE!

A teď k rapu, kvůli kterému jsme tady. Kdy a jak ses k hip-hopu / rapu dostal?

Právě už v té éře walkmana jsem to začal sjiždět. Přesl jsem tam z rockových věcí, v té době to všechno žilo vedle sebe. Pamatuju si Beastie Boys na kazetě, Public Enemy, N.W.A. a tak dál. Bavíme se o první půlce devadesátých let.

Kdy sis uvědomil, že je rap tvůj život a chceš se mu aktivně věnovat?

Ono se to dělo spontánně a neplánovaně. Na začátku všechno. S Hugem Toxxem jsme ty věci začali zkoušet dělat s takovým mladistvým zápalem. Až po několika letech takových pokusů jsme si řekli, že jsme nejlepší a že o tom přesvědčíme všechny.

Kde bereš inspiraci pro svou tvorbu – hlavně pro psaní textů? A jak moc se v nich odráží tvůj vlastní život a zkušenosti?

Asi nejvíc mě inspiruje, když slyším nějakou hodně dobrou věc – to mám chuť jet hned do studia. Moje texty jsou můj život, odráží se v každém slově. Všechno, co jsem prožil a zažil, se tam odráží.

Máš raději živé show, nebo samotné nahrávání ve studiu?

Tak ten studiovej proces je úplně jinej než hraní naživo. Jsou to dvě různé věci. Ve studiu se něco objevuje – něco, co předtím nebylo. Vzniká nová věc. To je velkej zážitek, hodně osobní, vnitřní, intimní. Koncert je společenská věc

pro lidi, událost, kdy už se hraje to, co existuje. Tam jde hlavně o energii mezi publikem a kapelou. Je to hodně intenzivní.

Dnes fotíme v tomhle studiu – je to tvůj hlavní tvůrčí prostor, nebo využíváš víc míst? Máš třeba i speciální studio jen na finální mix a master?

Tady v tom studiu v barrandovských studiích jsme s Ristem a Yardou asi dvacet let. Vznikla tu většina mých alb a věcí. Děje se tu všechno.

Hudební studio je bezesporu tvoje „druhé doma“.**Jak bys popsal prostor, kde tvoříš? Jak důležitá je pro tebe technika a jak moc prostředí samotné?**

Je to podobný jako doma. Nechceš žít v bordelu, chceš, aby mělo prostředí příjemnou atmosféru a bylo ti tam dobře. Aby tam nebyly krámy a zbytečnosti. Miluju zvuk kvalitních reproduktorů.

Jak vnímáš roli OSA? Pomáhá ti třeba v tom, že z tvojí hudby reálně plynou peníze, i když zrovna nejedeš koncerty nebo tour?

Jo, určitě. Pamatuju si, jak byl covid a najednou nebylo hraní a byl jsem celkově úplně vykojenuj. A pak najednou přišly nějaký příjemný peníze.

Máš konkrétní zkušenost, kdy ti OSA pomohla – třeba výběry z rádia, televize nebo streamovacích platforem?

Dlouhodobě využívám všemožný granty, což jsou příspěvky na tvorbu – ať už klipy, nebo nosiče. A jsem za ty programy rád.

Co bys poradil mladým hudebníkům, kteří začínají? Jak důležité je nejen tvořit, ale i mít svoji hudbu podchycenou, aby z ní měli reálný příjem?

Tvořit, tvořit a tvořit. Hlavně z lásky k muzice. Jakmile člověk příliš myslí na zpeněžení svojí muziky, může to tu muziku nakazit a zkažit.

Když se ohlídeš – co považuješ za svůj největší hudební moment nebo zlom?

Asi největší zářez do historie bylo první album Supercroo – *Toxic Funk*. To mi změnilo život.

A naopak – máš ještě hudební sen, který bys chtěl uskutečnit?

Můj sen je bejt navždy fresh. ●

Plná verze
rozhovoru na
www.autorin.cz